

Karabasandan korunmak

Oğuzhan bey: “Geceleri bazen karabasan geliyor. Korkuyorum. Korkarak uyanıyorum. Bu durum nedir? Korunmak için neler yapmalıyım?”

Geceleri uyumanız, gündüzleri de lûtfundan rızık aramanız O’nun âyetindendir”¹ buyuran Kur’ân, bir diğer âyette, “Uykunuzu dinlenme vakti kıldık. Geceyi bir örtü yaptık”² buyurur.

Hiç şüphesiz dinlenmek eşsiz bir nîmet olduğu gibi, gece de, uyku da vazgeçilmez birer nîmettirler. Bu nîmetleri cömertçe ikrâm eden Cenâb-ı Hakk’a karşı ise ancak şükredilir. Geceye kavuştuğumuzda yatmazdan önce kıldığımız akşam ve yatsı namazları ile esâsen geceyi ve uykuyu da kapsayan hadsiz nîmetler serisini cömertçe ikrâm ve ihsan eden Rabb’imize şükretmiş, görünür, görünmez her türlü tehlikelere ve musîbetlere karşı O’na sığınmış oluruz.

Allah’a sığınmak fevkalâde önemlidir. Aksi takdirde zararlı ve şerli mahlûkların tehlikelerine karşı yardımcısız ve yapayalnız kalmaktan kendimizi kurtaramayız. Bu da bizi perîşan eder. Fakat Allah’a sığınan korkudan emin olur. Allah’a sığınmak için yatsı namazını kıldıktan sonra yatarken, en azından, “Eûzü billâhi mine’s-şeytani’r-racîm” deriz. “Bismillahi’r-rahmâni’r-rahîm” okuduğumuzda ise, uyku nîmetini veren Allah’ın adıyla uykuya başladığımızı ifâde etmiş ve Allah’a hamd etmiş oluruz. Böylece zikrin iki önemli ayağını tamamlamış oluruz. Yatmazdan önce bildiğimiz diğer duâ ve yakarışlarla Allah’a ilticâyı zengin ifâdelerle donatırsak zararlı ve şerli varlıkların zararlarına karşı daha kuvvetli bir zırh edinmiş oluruz.

Bu kuvvetli zırha her gece şiddetle ihtiyacımız vardır. Çünkü geceleri uyku halinde iken, en çok korunmaya ve sığınmaya ihtiyaç duyduğumuz zaman dilimlerini yaşarız. Öyle ki, Yaradan’a tam teslim olmuşuz. Uyku esnasında bir ölü gibiyiz! Ne irâdemiz var, ne kudretimiz. Ne gücümüz var, ne bilincimiz. Ne aklımız var, ne şuurumuz. Bu tam teslîmiyeti de ancak sünnet olarak gelen duâlar ile kemâle erdirebilir ve ibâdete dönüştürebiliriz.

Ebû Dücâne (ra) Resûlullah’a (asm) geldi ve: “Yâ Resûlallah! Yatağıma geldiğim zaman değirmen sesi ve arı vızıltıları gibi sesler işitiyorum. Şimşek parıltısı gibi bir

şeyler görüyorum. Başımı kaldırıp baktığımda evimin orta yerinde siyah ve uzun gölge gibi bir şeyin olduğunu görüyorum. Yakalamak için elimi uzattığımda, derisinin üzerindeki kılların kirpi kılları gibi olduğunu ve ağzından yüzüme karşı ateş parçaları attığını görüp beni yakacağını zannediyorum ve korkuyorum” dedi. Resûl-i Ekrem Efendimiz (asm): “Yâ Ebû Dücâne! Evinize gelen korkunç bir mahluktur. Bana kâğıt kalem getiriniz” buyurdu. Kâğıt ve kalem getirilince Hazret-i Ali’ye (ra) verdi ve: “Yaz,” buyurdu:

“Bismillahi’r-rahmâni’r-rahîm. Hâzâ kitâbün min Muhammedin resûli Rabbi’l-âlemîne ilâ men taraka’d-dâra mine’l-ummâri ve’z-zuvvâri ve’s-sâlihîne illâ târîkin yetruku bihayrin yâ Rahmânü. Emmâ ba’dü: Fe inne lenâ ve leküm fi’l-hakkı si’aten fe’in tekü âşikan mûli’an ev fâciran muktehimen ev râiye hakkan muhtâlen hâzâ kitâbullahi yentikü aleynâ ve aleyküm bi’l-hakkı innâ künnâ nestensihu mâ küntüm ta’melûne ve rusulünâ yektübûne mâ küntüm temkürûne. Ütrükû sâhibe kitâbî hâzâ! Ve’ntalikû ilâ abedeti’l-esnâm ve ilâ men yez’umu enne me’allâhi ilâhen âhera lâ ilâhe illâ hüve küllü şey’in hâlikün illâ vechehû lehû’l-hükmü ve ileyhi türce’üne tuğlebûne hâ-mîm lâ tünsarûne hâ-mîm ayn-sîn-kâf teferreka e’adâ’ullahi ve beleğat hüccetu’llâhi velâ havle velâ kuvvete illâ billâhi feseyekfîkehümüllahü ve hüve’s-semî’u’l-alîm.”

(Rahman ve Rahîm olan Allah’ın adıyla. Bu mektup âlemlerin Rabb’inin Resûlü olan Muhammed’den (asm) hayır veya şer niyetiyle evi ziyârete gelenlere, ancak hayırla gelmelerini dilemek için yazılmıştır. İmdât yâ Rahmân! Muhakkak bizim ve sizin için, hakta genişlik olmalıdır. İsteyerek, istemeyerek veya sürüklenerek, bozgunculuk yapmaksızın, Allah hakkı için evi boşaltmanızı isteyen bu mektup, bize ve size hakkı konuşur. Biz bu mektuba yaptıklarınızı kaydediyoruz. Elçilerimiz, sizin yaptığınız hîleleri yazıyorlar. Bu mektup sahibinin evini derhal terk ediniz! Putlara kulluk yapanlara ve Allah’tan başka ilâh edinenlere gidiniz. O’ndan başka ilah yoktur. O’ndan başka her şey helâk olacaktır. Hüküm O’nundur ve Hâ-Mîm hakkı için ister istemez O’na döndürüleceksiniz. Hâ-Mîm ve Ayn-Sîn-Kâf hakkı için yardım görmezsiniz. Allah düşmanları bölük pörçük oldular. Çünkü Allah’ın delili ve âyeti ulaşmıştır. Allah’tan başka güç ve kudret yoktur. Allah size yeter. O işiten ve bilendir.”)

Ebû Dücâne (ra) diyor ki: “Resûl-i Ekrem’in (asm) yazdırdığı bu mektubu götürüp okudum, baş ucuma koydum ve yattım. Gece yarısı uyanmıştım. Kulağıma şöyle bir korkunç ses geliyordu: “Lât ve Uzza’ya yemin ederim ki, bizi yaktın! Bu mektup sahibinin hakkı için bu mektubu kaldır. Senin evine ve etrafına artık bir daha gelmeyeceğiz.”

Ebû Dücâne (ra) devam ediyor: “Bunun üzerine sabahleyin erkenden kalkıp Resûl-i Ekrem’in (asm) arkasında sabah namazı kıldım. Cinlerin feryadını Resûl-i Ekrem’e (asm) haber verdim. Resûlullah Efendimiz (asm) bana:

“Yâ Ebâ Dücâne! O mektubu kaldır. Beni hak Peygamber olarak gönderen Allah’a yemin ederim ki, eğer o mektubu kaldırmazsan, onlar kıyâmete kadar azap içinde kıvranırlar” buyurdu.³

Dipnot:

1- Rûm Sûresi, 30/23;

2- Nebe’ Sûresi, 78/9, 10;

3- H.Kübrâ, 2/369.